

บทคัดย่อรายงานวิจัยการนำเสนอด้วยวาจา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ผลการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1.....	57
2. ผลของการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูลที่ส่งผลต่อทักษะการเรียกชื่อคำศัพท์ พื้นฐานวินโดวส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า).....	58
3. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้.....	59
4. การศึกษาและการพัฒนาการปฏิบัติงานบาตรริกที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ด้านทักษะและเจตคติของผู้เรียน.....	60
5. การพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิชาคอมพิวเตอร์ (ช02171) เรื่องระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6.....	61
6. การเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างการสอนปกติกับการสอนด้วยหลักสูตร เพศศึกษาโครงการก้าวอย่างเข้าใจ.....	62

เรื่อง	ผลการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1
ชื่อผู้วิจัย	นางญานะณี จันทรัตน์
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ กับเรียนโดยวิธีปกติ ทำการวิจัยกับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 และ 6/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของโรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา มีนักเรียน 70 คน 2 ห้องเรียน แล้วทำการสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ตัวแปรอิสระ คือ การโดยใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ กับการเรียนโดยวิธีปกติ ส่วนตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ จำนวน 10 แบบฝึก แบบฝึกละ 10 ข้อ รวม 100 ข้อ แผนการสอนนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสมการ และแผนการสอนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ มีการทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

แบบวิเคราะห์ข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ก่อนเรียน – หลังเรียน) โดยหาค่าความเชื่อมั่นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าร้อยละ (%) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t – test

ผลการวิจัย ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นคือ นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม

เรื่อง ผลของการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูลที่ส่งผลต่อทักษะการเรียกชื่อคำศัพท์พื้นฐาน
วินโดวส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า)
ชื่อผู้วิจัย นางสาวปิยภรณ์ กุมภา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า)
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเรียกชื่อคำศัพท์พื้นฐานของวินโดวส์ และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูล เนื่องจากนักเรียนที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) ส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูถิ่นในการสื่อสาร ประกอบกับคำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ ของวินโดวส์ เป็นศัพท์เฉพาะ และเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งนักเรียนไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในการออกเสียงเรียกชื่อ และส่งผลให้จำชื่อส่วนประกอบพื้นฐานของวินโดวส์ไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) อ.เมือง จ.ยะลา จำนวน 10 คน วิธีดำเนินการวิจัยได้นำบทเรียนนำเสนอข้อมูลที่ใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ มาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CAI) เป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการออกเสียงเรียกชื่อคำศัพท์พื้นฐานวินโดวส์ หลังการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูลสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประสิทธิภาพของบทเรียนนำเสนอข้อมูลอยู่ในระดับดีมาก และเจตคติของนักเรียนต่อการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูลมีเจตคติที่ดีกว่าก่อนการใช้บทเรียนนำเสนอข้อมูล

เรื่อง	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
ชื่อผู้วิจัย	นายธีรพัฒน์ จ๊ะสมัน และนางณัฐจิราวรรณ ลิปิไตรรัตน์
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า)
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง กาหลา ที่ให้ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า) จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). แผนการจัดการเรียนรู้ 2). แบบสังเกต 3). แบบประเมินผลงาน วิเคราะห์ผลการวิจัยโดยให้ผู้เรียนศึกษารวบรวมข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ สอบถามจากผู้รู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และเกิดการสร้างองค์ความรู้ได้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนที่ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและเข้าใจกระบวนการวิจัย ได้แก่ ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการตั้งสมมติฐาน ทักษะการเขียนโครงงาน ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล ทักษะการวิเคราะห์ผลและสรุปผล และทักษะการนำเสนอข้อมูล ซึ่งผลของการสอนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านครูผู้สอน ด้านแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และด้านทักษะกระบวนการที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแผนและด้านกิจกรรมที่จัดให้มีความหลากหลาย ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เรื่อง	การศึกษาและการพัฒนาการปฏิบัติงานบาตรริกที่มีผลต่อประสิทธิภาพด้านทักษะและเจตคติของผู้เรียน
ชื่อผู้วิจัย	นางกาญจนา ทองธรรมชาติ
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนสาขบุรี “แจ้งประชาคาร”
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านทักษะและเจตคติของผู้เรียนที่มีการเรียนบาตรริก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1). แผนการจัดการเรียนรู้วิชาบาตรริกกับชีวิต ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและประเมินผลตามสภาพจริง ใบงานและแบบบันทึกประกอบแผน แบบประเมินพัฒนาการด้านทักษะและเจตคติการทำงาน จำนวน 3 ตอน วิธีดำเนินการวิจัยใช้วิธีของโครงการ มีการทำงานกลุ่มตามโครงการที่เลือก การวางแผน และปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล ก่อนนำไปสู่ระบบกลุ่ม มีการสำรวจข้อควรปรับปรุงด้วยตนเอง กลุ่มและสำรวจความพึงพอใจของผู้อื่นที่มีผลต่องานกลุ่ม นำข้อมูลเหล่านั้นมาสรุปเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้เรียนในครั้งต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลได้มาจากแบบประเมินพัฒนาการด้านทักษะและเจตคติการทำงาน (ตอนที่ 1 และตอนที่ 2) ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องและเหมาะสม ส่วนตอนที่ 3 ได้นำแบบประเมินความสามารถในการจัดการและการทำงานของการประเมินภายนอก ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 9 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเมินผลตามสภาพจริงและมีกระบวนการวิจัยโดยใช้วิธีโครงการ สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะให้มีพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 คือ ผู้เรียนปฏิบัติงานโดยมีการวางแผน มีการบันทึก การสำรวจข้อควรปรับปรุงและแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน มีการประเมินผลงานด้วยตนเอง และสามารถประเมินผลงานของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ทำให้ผลงานมีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ด้านเจตคติผู้เรียนมีพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 คือ ผู้เรียนปฏิบัติงานตามที่ได้เลือกอย่างมีเหตุผล ทำให้ผลงานที่ได้ปฏิบัติมีคุณภาพ การปฏิบัติงานผู้เรียนมีความตั้งใจ อดทน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีความภูมิใจในผลงานของตนเองและของกลุ่ม และเห็นคุณค่าของการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

เรื่อง	การพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิชาคอมพิวเตอร์ (ช02171) เรื่องระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ชื่อผู้วิจัย	นายสันติรักษ์ ไชยเอียด
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนสิริราษฎร์สามัคคี
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). พัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่องระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 2). พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน ให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ และ 3). ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6/1 โรงเรียนสิริราษฎร์สามัคคี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิชาคอมพิวเตอร์ (ช02171) เรื่องระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็น การดำเนินการวิจัย ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ประกอบการปฏิบัติการ เสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และตอบแบบสอบถามความคิดเห็น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) มี ประสิทธิภาพ ที่ 85.26/82.13 สูงกว่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 80/80 และนักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อการใช้บทเรียนสำเร็จรูปเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก

เรื่อง	การเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างการสอนปกติกับการสอนด้วยหลักสูตรเพศศึกษา โครงการก้าวอย่างเข้าใจ
ชื่อผู้วิจัย	นางหทัยชนก จ๊ะสมัน, สุนิสา เจ๊ะปูเต๊ะ, พชรินทร์ แก้วพิชัย และอภิญญา กฤตศิลป์
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มการสอนปกติและกลุ่มที่สอนด้วยหลักสูตรเพศศึกษาโครงการก้าวอย่างเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 225 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). แผนการจัดการเรียนรู้หลักสูตรเพศศึกษาโครงการก้าวอย่างเข้าใจ จำนวน 6 แผน 2). แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ และ 3). แบบวัดเจตคติด้านเพศศึกษา จำนวน 32 ข้อ ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มที่สอนด้วยหลักสูตรเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สูงกว่ากลุ่มที่สอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2. กลุ่มที่สอนด้วยหลักสูตรเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติสูงกว่ากลุ่มที่สอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติสูงกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติไม่แตกต่างกัน
5. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศศึกษาและเจตคติด้านเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (0.369) และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อรายงานวิจัยการนำเสนอด้วยโปสเตอร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี).....	65
2. ทักษะกระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ เพื่อส่งเสริมสังคมนิสัยในการทำงานกลุ่มของนักเรียนประถมวัย ปีที่ 3/2.....	66
3. การใช้กิจกรรมปั้นดินน้ำมันเพื่อพัฒนาความคิดเชิงรูปธรรม ของเด็กปฐมวัย.....	67
4. การสอนแบบโครงงานร่วมกับการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อพัฒนาทักษะทาง คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี)...	68
5. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณจำนวน ที่มีหลายหลัก โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จังหวัดปัตตานี.....	69
6. ความสอดคล้องของเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	70
7. ความสอดคล้องของทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นาฏศิลป์พื้นเมือง “รองเง็ง” ของนักเรียน.....	71
8. ผลของการใช้สื่อบทเรียนหน้าเดียว เรื่อง การเปลี่ยนทศนิยมซ้ำ เป็นเศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	72
9. การสร้างชุดฝึกทักษะการใช้และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์.....	73

เรื่อง	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี)
ชื่อผู้วิจัย	นางเหมวงค์ เทพจิต
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี)
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบวัดผลก่อนและหลังการทดลอง โดยมีกลุ่มเปรียบเทียบ (Pre-Test Post-Test Control Group) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ระหว่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริง และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริงกับกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ซึ่งได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี) ปีการศึกษา 2549 จำนวน 178 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ใบกิจกรรมฝึกทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองการเรียนโดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และนักเรียนกลุ่มที่เรียนจากรูปแบบการเรียน โดยใช้กิจกรรมตามสภาพจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

เรื่อง	ทักษะกระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์แบบโครงการเพื่อส่งเสริมสังคม นิสัยในการทำงานกลุ่มของนักเรียนประถมวัย ปีที่ 3/2
ชื่อผู้วิจัย	นางโสรายา ชุมประเวศ
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ปฐมวัย)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 4 (ชนวิถิ)
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสังคมนิสัยในการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนปฐมวัยปีที่ 3/2 ระหว่างก่อนและหลังการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม ในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ และเพื่อรายงานการใช้ทักษะการกลุ่มในการจัดประสบการณ์แบบโครงการ เพื่อส่งเสริมสังคมนิสัยในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 3/2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 3/2 โรงเรียนเทศบาล 4 (ชนวิถิ) ปีการศึกษา 2549 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัยครั้งนี้คือทักษะกระบวนการกลุ่ม, แผนการสอนแบบโครงการ เรื่อง “ทำนาข้าว” ใช้เครื่องมือวัดผลและรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมสังคม นิสัยการทำงานกลุ่มของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยาย (descriptive statistical) ประกอบด้วยร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนน สังคมนิสัยในการทำงานกลุ่มระหว่างก่อนและหลังจากการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม ในการจัดประสบการณ์แบบโครงการใช้การทดสอบค่าที (Dependent t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์แบบโครงการนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 3/2 มีสังคมนิสัยในการทำงานกลุ่มสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองและมีคะแนนเฉลี่ยของคุณลักษณะสังคมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 3/2 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ในด้านที่ 2 ความตั้งใจในการทำงานและด้านที่ 3 ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ส่วนคะแนนเฉลี่ย ด้านที่ 1 ความรับผิดชอบในการทำงาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เรื่อง การใช้กิจกรรมปั้นดินน้ำมันเพื่อพัฒนาความคิดเชิงรูปธรรมของเด็กปฐมวัย
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสมร มะโระ
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ปฐมวัย)
สถาบัน โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี)
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการก่อนและหลังการปั้นดินน้ำมัน 2) เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้สื่อความหมายออกมาในรูปแบบของรูปธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุ 3-4 ปี จำนวน 125 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี) อำเภอเมือง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย-หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัย 1/1 ของโรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี) อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สังกัดเทศบาลนครยะลา โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้เครื่องมือฝึกการปั้นดินน้ำมันตามแบบและแบบสังเกต ประเมินพัฒนาการก่อนและหลังการฝึกการปั้นดินน้ำมัน รวมทั้งใช้บันทึกประกอบการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเรื่องการใช้กิจกรรมการปั้นดินน้ำมันเพื่อพัฒนาความคิดเชิงรูปธรรมของเด็กปฐมวัย ปีที่ 1/1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0001

เรื่อง	การสอนแบบโครงงานร่วมกับการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี)
ชื่อผู้วิจัย	นางอนงค์ลักษณ์ สัจกุล
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถี)
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (Pretest-posttest one group design) โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงงานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ 2. เพื่อประเมินผลการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์และ 3. เพื่อรายงานผลการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยการสอนแบบโครงงานร่วมกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเทศบาล ๔ (ธนวิถี) จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 1/2549 จำนวน 37 คน ศึกษาระหว่างเดือนพฤษภาคม - กันยายน 2549 เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้แบบโครงงาน แบบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังเรียน และแบบประเมินผล การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยแบ่งขั้นตอนการทำวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ 2. ขั้นปฏิบัติการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ และ 3. ขั้นประเมินผลการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ ทำการวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติ Dependent t-test และ One-sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงงานคณิตศาสตร์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และในส่วนของผลการประเมินผลทักษะทางคณิตศาสตร์ ภายหลังการฝึกปฏิบัติการทำโครงงานคณิตศาสตร์ นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี (มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จังหวัดปัตตานี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเวตีเยาะ แวยูโซะ

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)

สถาบัน โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลักโดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก เป็นข้อสอบแบบปรนัย 2). แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก 3). ชุดฝึกทักษะการคิดคำนวณ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก วิธีดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังพัฒนา และชุดฝึกทักษะการคิดคำนวณเรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลัก

ผลการวิจัยพบว่า การใช้ชุดฝึกทักษะการคิดคำนวณ เรื่องการคูณจำนวนที่มีหลายหลักปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 11 คน มีพัฒนาการที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนฝึกกับหลังฝึก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนวัตกรรมที่ใช้มีการจัดลำดับขั้นตอนและกระบวนการฝึกที่เหมาะสม

เรื่อง	ความสอดคล้องของเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชื่อผู้วิจัย	นางจุฑาทิพย์ การดี
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยความสอดคล้องของเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะแล้วนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไปในทางแปรผันตาม กล่าว คือ ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะมีผลสัมฤทธิ์สูงด้วย

เรื่อง	ความสอดคล้องของทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ พื้นเมือง “รองเง็ง” ของนักเรียน
ชื่อผู้วิจัย	นางณัฐกานต์ นฤมล
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยความสอดคล้องของทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์พื้นเมือง “รองเง็ง” ของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่ามีความรักและหวงแหน ศิลปวัฒนธรรมพื้นเมือง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามวัดทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชานาฏศิลป์ แบบฝึกปฏิบัติการวัดผลสัมฤทธิ์ทางภาคเรียน วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ แลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์พื้นเมืองของนักเรียนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ เห็นคุณค่า มีความสนใจ รักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรมพื้นเมืองไทยมากขึ้น

เรื่อง ผลของการใช้สื่อบทเรียนหน้าเดียว เรื่อง การเปลี่ยนทศนิยมซ้ำ เป็นเศษส่วน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อผู้วิจัย นางบุญศิริ รำจวนจร
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร (มัธยมศึกษา)
สถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยผลของการใช้สื่อบทเรียนหน้าเดียว เรื่อง การเปลี่ยนทศนิยมซ้ำ เป็นเศษส่วนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน ทศนิยมซ้ำในรูปเศษส่วน ใช้แก้ปัญหาทักษะการคิดคำนวณให้รวดเร็วขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 9 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ อ.เมือง จ.ปัตตานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน 2). สื่อบทเรียนหน้าเดียว เรื่อง การเปลี่ยนทศนิยมซ้ำเป็น เศษส่วน 3). แบบฝึกทักษะที่ 1 4). แบบฝึกทักษะที่ 2 5). แบบฝึกทักษะที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ ใช้สื่อ บทเรียนหน้าเดียว แบบฝึกทักษะทั้ง 3 ชุด แล้วบันทึกผล สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 19.44 และมีคะแนน ทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.67 แสดงว่า นักเรียนจำนวน 9 คน มีผลการเรียนรู้เรื่องการ เปลี่ยนทศนิยมซ้ำเป็นเศษส่วนดีขึ้น

เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการใช้และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์
ชื่อผู้วิจัย นางสุนทรีลักษณ์ วิมุตตา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านจะบังติกอ)
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยการสร้างชุดฝึกทักษะการใช้และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์ และสร้างคู่มือและชุดฝึกทักษะการใช้และรักษากล้องจุลทรรศน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านจะบังติกอ จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). บันทึกการใช้กล้องจุลทรรศน์ก่อนฝึก และหลังการฝึก (จำนวน 3 ใน 5 ครั้ง) 2). แบบฝึกการใช้กล้องจุลทรรศน์ วิธีการดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบบันทึกการใช้กล้องจุลทรรศน์และแบบประเมินความรู้การใช้กล้องจุลทรรศน์ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางวิจัยของนายสุรัตน์ มะแด คุวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบ้านทอน จังหวัดนราธิวาส มาทดลองและปรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสร้างเครื่องมือและชุดฝึกด้วยตนเองสำหรับครู และนักเรียนได้รวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของผู้วิจัยและนำไปทดลองสอน
2. การประเมินความรู้ความเข้าใจของการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เรื่องการใช้ และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์ พบว่า คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองแตกต่างกันที่ร้อยละ 30
3. นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการใช้ และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้และเก็บรักษากล้องจุลทรรศน์ ร้อยละ 80
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ร้อยละ 80

บทคัดย่อรายงานวิจัย

โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริม
ให้ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. การจัดการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเขื่อนบางลาง.....	76
2. การพัฒนารูปแบบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้ กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	77
3. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้.....	78
4. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่องสารและสมบัติของสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT.....	80
5. ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี หน่วยการแปรรูปอาหารจากไข่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเดย อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	81

เรื่อง การจัดการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระ
การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียน
เขื่อนบางลาง

ชื่อผู้วิจัย นายมาหามะ สะแลแม

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)

สถาบัน โรงเรียนเขื่อนบางลาง

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อศึกษาทักษะกระบวนการวิจัย และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเขื่อนบางลาง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป ขั้นขยายความรู้ และขั้นประเมิน ทั้งนี้ได้สอดแทรกกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการวิจัยในขั้นตอนดังกล่าว พร้อมทั้งประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบบันทึกเจตคติทางวิทยาศาสตร์ และแบบบันทึกทักษะกระบวนการวิจัย เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในระหว่างดำเนินการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการดำเนินการศึกษาวิชาลัยนักเรียน มีทักษะกระบวนการวิจัยอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงทุกทักษะ แต่ภายหลังการดำเนินการศึกษาวิชาลัยนักเรียนมีทักษะกระบวนการสังเกต และตั้งปัญหา ทักษะกระบวนการทดลองและการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และทักษะกระบวนการรวบรวมข้อมูลและความถูกต้องของข้อมูล ในระดับดี ส่วนทักษะกระบวนการตั้งสมมติฐานหรือการคาดคะเนคำตอบ และทักษะกระบวนการแปลความหมายของข้อมูลและการสรุปผลการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ ด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์พบว่าหลังดำเนินการศึกษาวิชาลัยนักเรียนมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นดังนี้ มีความร่วมมือ ความตั้งใจในการทำงาน และความมีระเบียบในการทำงานตามลำดับ และความสามารถในการแก้ปัญหา ความตรงต่อเวลา ความอยากรู้อยากเห็น ความมีเหตุผล ความเสียสละและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อย่างเห็นได้ชัด ส่วนเจตคติที่เกิดขึ้นน้อยคือ ความสามารถในการแก้ปัญหา และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังดำเนินการศึกษาวิชาลัยสูงกว่าก่อนดำเนินการศึกษาวิชาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็น 0.05

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้
กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อผู้วิจัย นางศรีสุดา เวียงสิมมา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)

สถาบัน โรงเรียนบ้านดือระมิตรภาพที่ 172

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ได้นำรูปแบบการสอน เจ็ดขั้นการเรียนรู้ สู่ักวิจัย มาจัดกิจกรรมตามลำดับ
ขั้นตอน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนารูปแบบการสอนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และ
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการวิจัย กับ
การสอนตามปกติ โดยรูปแบบการสอนเจ็ดขั้นการเรียนรู้ สู่ักวิจัย มีลำดับขั้นตอน คือ
จุดประกายการเรียนรู้สู่ักวิจัย ฝึกปฏิบัติกิจกรรมท้าทาย นำหัวข้อเรื่อง หรือปัญหามาปรึกษา
ออกแบบการทดลอง และดำเนินการรวบรวมข้อมูล สรุปผลจากการปฏิบัติ มุ่งสู่การประเมินผล
ขยายผลสู่ชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียน
ที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2548 จำนวน 21 คน จัดเป็นกลุ่มทดลอง 12 คน กลุ่มควบคุม 9 คน
ใช้ นักเรียนห้องเดียวกันโดยแยกกลุ่มทดลองได้ใช้รูปแบบการสอน และกลุ่มควบคุมใช้สอน
ตามปกติ การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การฝึกกิจกรรม การทดสอบ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์
ค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test เพื่อหาค่าผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โดยใช้กระบวนการวิจัย กับการสอนตามปกติ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ E1 / E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 สมรรถภาพทางการเรียน
วิทยาศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ดี มีการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเดิม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึก
กิจกรรมด้วยรูปแบบการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการวิจัยสูงกว่า
กลุ่มที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

เรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของกระบวนการเรียนรู้
ชื่อผู้วิจัย นางสาวนที แก้วมหากาฬ
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนนราธิวาส
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ว 32101 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สารและการเปลี่ยนแปลง เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 36 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากการผสมผสานกระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เป็นรูปแบบการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้สู่นักวิจัย ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 8 ขั้น คือ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นเลือกและกำหนดเรื่องที่จะศึกษา ขั้นวางแผนการปฏิบัติ ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นสรุปสร้างองค์ความรู้ ขั้นชื่นชมและร่วมภาคภูมิใจ ขั้นเปิดประตูสู่โลกกว้าง ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ รวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตรวจผลงานนักเรียน ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน โดยเฉพาะการลงมือปฏิบัติการทดลอง สังเกตได้จากเมื่อนักเรียนปฏิบัติการทดลอง นักเรียนจะเตรียมอุปกรณ์ต่างๆมาอย่างพร้อมเพรียง และปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ กล้าซักถามข้อสงสัยต่างๆมากขึ้น นักเรียนรู้จักการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น เช่น ผู้ปกครอง หนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ รวมทั้งการใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต จากกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองและเพื่อนนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการอำนวยความสะดวก จัดหาอุปกรณ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล ให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งเป็นบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี ที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป นอกจากนี้ พบว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานของตนเองต่อสาธารณชน ทำให้นักเรียนมีความสุขและเกิดความภาคภูมิใจ มั่นใจในวิธีการเรียนรู้ของตนเองมากยิ่งขึ้น

2. จากการประเมินผลงานการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่นักเรียนสนใจโดยใช้กระบวนการวิจัย นำเสนอผลงานในรูปโครงงาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการกำหนดปัญหาและการตั้งสมมติฐาน การเลือกใช้อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองในระดับดี แต่ด้านการดำเนินการทดลอง การบันทึกข้อมูล รวมทั้งการเขียนรายงาน นักเรียนยังต้องได้รับการพัฒนามากขึ้น

3. จากการประเมินความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ปฏิกริยาเคมี โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบว่า นักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้งหมด โดยมีนักเรียนที่มีผลการสอบระดับดีมาก คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ระดับดี คะแนนร้อยละ 70-79 มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ระดับพอใช้ คะแนนร้อยละ 60-69 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ระดับปรับปรุง คะแนนร้อยละ 50-59 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78

4. ผลการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย พบว่า ในภาพรวม นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนมีความเห็นว่า กระบวนการวิจัยก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆมากที่สุด แต่เห็นว่า ควรปรับปรุงด้านสื่ออุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ การให้คำปรึกษาของครูและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้

5. การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการวิจัย พบว่า ลักษณะที่พึงประสงค์ที่นักเรียนมีมากที่สุด คือ ความใจกว้าง ร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งนักเรียนมีลักษณะของการรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ ข้อโต้แย้ง หรือข้อคิดเห็นที่มีเหตุผลของผู้อื่นมากที่สุด ส่วนลักษณะที่พึงประสงค์ที่นักเรียนเกิดขึ้นน้อยที่สุด คือ ความสนใจใฝ่รู้หรือความอยากรู้อยากเห็น และความมีระเบียบรอบคอบ ซึ่งในแต่ละด้านลักษณะที่นักเรียนเกิดขึ้นน้อย คือ ความใส่ใจและพอใจใคร่สืบเสาะหาความรู้ในสถานการณ์และปัญหาใหม่ๆ อยู่เสมอ และการนำวิธีการหลายๆวิธีมาตรวจสอบหรือวิธีการทดลองตามลำดับ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาต่อไป

6. สำหรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านการทำงานกลุ่ม พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบและปฏิบัติงานตามข้อตกลงในกลุ่ม รวมถึงสามารถรักษาความสะอาดวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ได้ดีที่สุด แต่สิ่งต้องส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาเพิ่มขึ้น คือ การเป็นผู้ประสานปฏิบัติงานในกลุ่ม และการช่วยกันค้นคว้าและทำงานกลุ่มอย่างใกล้ชิดตั้งแต่ต้นจนงานสำเร็จ

เรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สารและสมบัติของสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
ชื่อผู้วิจัย	นายอมตย์ บิยยิตาเส
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนบ้านโกตาบารู
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สารและสมบัติของสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 25 คน ของโรงเรียนบ้านโกตาบารู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เวลา 34 ชั่วโมง การดำเนินการทดลองใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า t-test แบบ dependent samples และสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หน่วยการแปรรูปอาหารจากไข่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเตย อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ชื่อผู้วิจัย นายอรรณู พรหมเลข และ นางสาวจิราพร เอียดอัน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)

สถาบัน โรงเรียนบ้านนาเตย

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านทักษะการทำงาน ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเตย อำเภอรามัน จังหวัดยะลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วย การแปรรูปอาหารจากไข่ โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยโครงงาน แบบประเมินและสังเกตพฤติกรรมการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 75 มีทักษะการทำงานเป็นอยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมความรู้จักคิด และนำความรู้ประยุกต์ใช้ในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน เรียนรู้และแก้ไขปัญหาตลอดจนสรุปองค์ความรู้ร่วมกันได้อย่างน่าพอใจ และ นักเรียนร้อยละ 75 มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันอยู่ในระดับที่น่าพอใจ จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยโครงงานเป็นกระบวนการเรียนรู้หนึ่งที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง สามารถคิดวิเคราะห์ปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอนและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

บทคัดย่อรายงานวิจัย

โครงการพัฒนาวิถีธรรมในชุมชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา กรณีศึกษา โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจยะลา.....	85
2. การพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ของนักเรียนโรงเรียนนราสิกขาลัย.....	86
3. การพัฒนาความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดของสถานที่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ โดยใช้วิถีธรรม.....	87
4. การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคยะลา.....	89
5. การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา.....	90
6. การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญศรีศึกษา.....	91
7. การพัฒนาความรับผิดชอบในด้านการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัชตะวิทยา.....	92
8. พัฒนากิจกรรมด้านพฤติกรรมลดปริมาณขยะ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา.....	94
9. พัฒนากิจกรรมด้านการรักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม ของโรงเรียนบันนังสตาวิทยา กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	95
10. การพัฒนาความรับผิดชอบในด้านการรักษาความสะอาด ของโรงเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านไต่ะเวาะ.....	97
11. การพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานของนักเรียน โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุง 2 โดยใช้วิถีธรรม.....	98
12. การพัฒนาวิจัยในตนเองด้านความรับผิดชอบส่งการบ้าน ของนักเรียนโรงเรียนชุมชนวัดปิยาราม.....	99
13. การพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาด ของโรงเรียนชุมชนบ้านยูโย.....	100

14. การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา.....	101
15. การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา.....	102
16. การพัฒนานิสัยการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านรั้วตะวัน.....	104
17. การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.....	105

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา: กรณีศึกษา โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจยะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาววรางคณา คงบ้านคง
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายปัญหาและสาเหตุปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และเพื่อสร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา และเพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจยะลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ในการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ การระดมสมอง การเสวนากลุ่มและการศึกษาเอกสาร ทำการวิจัยในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึง กันยายน 2548

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียนที่เกิดจากตนเอง เกิดจากตัวครูและปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม แนวทางในการแก้ไขปัญหาได้จากนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร สร้างรูปแบบการทำงานกลุ่ม 4 ขั้นตอน ควบคู่กับการประเมินผล พบว่าในการแก้ไขปัญหาการทำงานกลุ่มควรให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม ต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ กำหนดขั้นตอนการทำงาน มีวัตถุประสงค์ ขอบข่ายการทำงานพร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยใช้แบบประเมินผล 3 ทางการทำงานกลุ่มจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผลของการใช้รูปแบบการทำงานกลุ่มนักศึกษาเข้าใจขั้นตอนการทำงาน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ แก้ไขปัญหาและร่วมรับผลประโยชน์ มีความสุขและสนุก มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกเกิดความสามัคคี มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้ในเรื่องที่เรียนมากขึ้น กระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนของนักเรียน โรงเรียนนราสิกขาลัย
ชื่อผู้วิจัย	นางประไพพรรณ บุญคง, นางสมสนิท อินทรสุวรรณ, นางสาวไล สุขน้อย และนางรพีระ ธีอุเซง
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	โรงเรียนนราสิกขาลัย
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาสภาพปัญหา สาเหตุ แนวทางในการแก้ปัญหา และผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้แนวทางในการแก้ปัญหาคาดความรับผิดชอบของนักเรียนในการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนนราสิกขาลัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสนทนากลุ่ม การจัดเวที ประชาคม การสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาเอกสาร ทำการวิจัยในช่วงเดือนมีนาคม ถึง สิงหาคม 2548

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบเกิดความตระหนักและมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนดีขึ้น ทำให้บริเวณลานพิกุลมีบรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด เอื้อต่อการเรียนรู้ การพักผ่อนของนักเรียน และเป็นที่ชื่นชมของบุคคลภายนอกที่มาใช้บริการ

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดของสถานที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ โดยใช้วิถีธรรม
ชื่อผู้วิจัย	นางจงจิตต์ อินทรจักร
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายสภาพปัญหาและสาเหตุที่อาคารสถานที่ของโรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ไม่สะอาด เพื่อค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์และ เพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ โดยใช้วิถีธรรม ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองโรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาการทำความสะอาดของนักเรียนไม่ค่อยพร้อมเพียง ไม่สนใจไม่ให้ความร่วมมือ พฤติกรรมการทิ้งขยะของนักเรียนที่พบ คือ นักเรียนทิ้งขยะไม่ลงถังขยะ ทิ้งขยะไม่เป็นที่ สาเหตุเนื่องจากนักเรียนขาดความรับผิดชอบ ขาดจิตสำนึก มักง่าย เห็นแก่ตัว เกียจคร้าน ไม่มีความรู้ในเรื่องการแยกขยะ ทำงานหลายหน้าที่ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบสาเหตุอื่น ๆ คือ การขาดแรงจูงใจ จุดที่กำหนดไม่แน่นอน เวลาทำความสะอาดไม่แน่นอน นักเรียนบางคนต้องช่วยงานบ้านและบ้านอยู่ไกล การเลียงดูของผู้ปกครอง ครูไม่ค่อยจริงจังและขาดความต่อเนื่อง
2. แนวทางแก้ปัญหาการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านด่านสันติราษฎร์โดยรวม ใช้วิธีการสร้างคุณค่าให้ขยะ การแบ่งโซนสีและการรณรงค์
3. ผลที่เกิดขึ้นจากการใช้แนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดอาคารสถานที่ของนักเรียน คือ สภาพความสะอาดของอาคารสถานที่ของโรงเรียนในภาพรวมสะอาดและเป็นระเบียบขึ้น ปริมาณขยะลดน้อยลง นักเรียนเห็นคุณค่าของขยะ มีความรับผิดชอบต่อการรักษาความสะอาดของอาคารสถานที่ในโรงเรียนมากขึ้น ให้ความร่วมมือ ตั้งใจและช่วยกันรักษาความสะอาดดีขึ้น วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นโซนสีมีผลต่อความรับผิดชอบในการ

รักษาความสะอาดอาคารสถานที่ วิธีการแยกขยะ ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของขยะ ปริมาณขยะในโรงเรียนลดลง บริเวณอาคารสถานที่สะอาดขึ้น การวางถังขยะในจุดที่เหมาะสมทำให้บริเวณสถานที่สะอาดขึ้น วิธีการพัฒนาความรับผิดชอบให้นักเรียนมีหลายวิธี ได้แก่ การอบรม การรณรงค์ การแนะนำ การตักเตือน แบบอย่างที่ดี การลงโทษ การปรับเงิน โดยอาศัยความเข้มงวดและความร่วมมือจากทุกฝ่าย

เรื่อง การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคยะลา
ชื่อผู้วิจัย นางนันทา จันทรัมย์
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์
สถาบัน วิทยาลัยเทคนิคยะลา
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่ออธิบายปัญหาและสาเหตุปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา และเพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ การระดมสมอง การเสวนากลุ่ม และการศึกษาเอกสาร ทำการวิจัยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กันยายน 2548

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียนที่เกิดจากตนเอง เกิดจากผู้สอน และปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม แนวทางในการแก้ไขปัญหาได้จากนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร นำมาสร้างเป็นรูปแบบการทำงานกลุ่ม ควบคู่กับการประเมินผล พบว่าในการแก้ไขปัญหาการทำงานกลุ่มควรให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม ต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ ขั้นตอนการทำงาน วัตถุประสงค์ ขอบข่ายการทำงานพร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้แบบประเมินผล ผลของการใช้รูปแบบการทำงานกลุ่มทำให้นักศึกษาเข้าใจขั้นตอนการทำงาน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนการสอน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาและร่วมรับผลประโยชน์ มีความสุข สนุก และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เกิดความสามัคคี มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้เรื่องที่เรียนมากขึ้น ทำให้กระบวนการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

เรื่อง	การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางสุปรียา สิทธิกุล
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายปัญหาและสาเหตุปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา เพื่อสร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา และเพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาศาสนาวิทยาลัยวิทยาเขตยะลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ การระดมสมอง การเสวนากลุ่ม และการศึกษาเอกสาร ทำการวิจัยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง กันยายน 2548 รวมเป็นเวลา 7 เดือน

ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียนที่เกิดจากตนเอง ผู้สอน และสภาพแวดล้อม แนวทางในการแก้ไขปัญหาได้จากนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร สร้างรูปแบบการทำงานกลุ่ม 4 ขั้นตอน ควบคู่กับการประเมินผล 3 ทาง พบว่าในการแก้ไขปัญหาการทำงานกลุ่มควรให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม ต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ กำหนดขั้นตอนการทำงาน มีวัตถุประสงค์ ขอบข่ายการทำงานพร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับ การทำงานกลุ่มจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผลของการใช้รูปแบบการทำงานกลุ่ม นักศึกษาเข้าใจขั้นตอนการทำงาน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไขปัญหาและร่วมรับผลประโยชน์ มีความสุขสนุกกับการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีภาวะผู้นำ เกิดความสามัคคี มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้เรื่องที่เรียนมากขึ้น

เรื่อง	การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเจริญศรีศึกษา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนรา นิยมไทยและคณะ
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนเจริญศรีศึกษา
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุด้านความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พร้อมทั้งหาแนวทางและรูปแบบวิถีธรรมในการแก้ปัญหาความรับผิดชอบในการส่งงานให้ตรงเวลา การวิจัยนี้ดำเนินการโดยการสังเกต การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนเจริญศรีศึกษาเป็นโรงเรียนเอกชนคาทอลิกในเครือมูลนิธิคาทอลิกสุราษฎร์ธานี จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและความ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน เนื่องจาก การเลี้ยงดูของครอบครัว การเล่นเกม ยาเสพติด การขาดความรับผิดชอบ พฤติกรรมไม่ดีของตนเองและเพื่อน ๆ ส่วนแนวทางเพื่อแก้ปัญหการขาดความรับผิดชอบก็ได้แก่ การตรวจสอบการส่งงานของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู การใช้กิจกรรมเสริมสร้างความรับผิดชอบของนักเรียน การเยี่ยมบ้านผู้ปกครอง การใช้สมุดจดการบ้านเป็นสื่อกลางระหว่างบ้านกับโรงเรียน การใช้ระบบหมู่ของลูกเสือในการจัดกลุ่มเรียน ผลที่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคือ ทั้งครู ผู้ปกครอง และนักเรียนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาทั้งเรื่องคอมพิวเตอร์ การส่งงานและการบ้าน และความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ซึ่งถ้าดำเนินการวิจัยต่อไปก็จะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัษฎะวิทยา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวเฉลิมศรี บิลรอโสล
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	โรงเรียนรัษฎะวิทยา
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). อธิบายสภาพปัญหาและสาเหตุด้านความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียน 2). ค้นหาแนวทางและทดลองใช้แนวทางในการแก้ปัญหาด้านความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย และ 3). อธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้แนวทางในการแก้ปัญหาด้านความรับผิดชอบ ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย วิธีการดำเนินการวิจัย ใช้การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสอบถาม และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบด้วยผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน และเอกสารการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการในช่วงเดือนเมษายน 2548 ถึงสิงหาคม 2548

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและสาเหตุด้านความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีสาเหตุ 1). นักเรียนขาดความขยันหมั่นเพียรโดยไม่ตั้งใจเรียน ชอบคุยขณะครูสอน ไม่ถามเวลาไม่เข้าใจ 2). ขาดความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์ในการเรียนการสอนและไม่ส่งงาน ทำการบ้านไม่เสร็จ ชอบค้างงาน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ เมื่อกลับบ้านมักจะบอกผู้ปกครองว่าไม่มีการบ้านหรือทำเสร็จแล้วที่โรงเรียน 3). นักเรียนขาดทักษะในการทำงานและพัฒนาผลงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการทำงานส่งครู 4). นักเรียนต้องเรียนศาสนาเพิ่มในช่วงเย็น และวันหยุด เสาร์ อาทิตย์ และนักเรียนบางส่วนมีภาระหน้าที่ต้องช่วยเหลือทางบ้าน จึงทำให้นักเรียนไม่ได้ทำการบ้าน หรือทำการบ้านไม่ทัน 5). ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ส่งงานไม่เหมาะสม โดยส่งงานชนกันหลายวิชา ทำให้นักเรียนทำงานไม่ทัน จึงเป็นเหตุให้นักเรียนค้างส่งงาน 6). ผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ต่อบุตรในการทำบ้าน ไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เนื่องจากมัวแต่ทำมาหากิจ และผู้ปกครองบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบ้านของลูกนักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหา ผู้ปกครองอธิบายการบ้านเด็กไม่ได้

ผลการประเมินการพัฒนาของนักเรียนในการส่งงานมีดังนี้ คือ จากการเข้าร่วมโครงการ
เพื่อนช่วยเพื่อน และกิจกรรมธนาคารรักการอ่าน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
นักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ คล่องและเขียนได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น รักการทำงาน นักเรียนเรียนอย่าง
มีความสุขและผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลการทำการบ้านของนักเรียนมากขึ้น

เรื่อง พัฒนาวิถีธรรมด้านพฤติกรรมลดปริมาณขยะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา
ชื่อผู้วิจัย นางญะณิ จันทรัตน์
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยพัฒนาวิถีธรรมด้านพฤติกรรมลดปริมาณขยะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเน้นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีวิถีธรรมพฤติกรรมลดปริมาณขยะอย่างมีระบบ มีการนำไปสู่การปฏิบัติจริง สภาพปัญหาภายในของโรงเรียน จากสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไปของนักเรียนที่เป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ ความไม่มีระเบียบวินัย ความไม่รับผิดชอบ พุดจาไม่สุภาพ ขาดความขยันหมั่นเพียร ขาดจิตสำนึกที่ดี ไม่ชอบเข้าห้องละหมาด และชอบดูแต่โทรทัศน์ และสภาพปัญหาของโรงเรียนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข คือ ห้องส้วม และโรงอาหารค่อนข้างสกปรก ส่วนสภาพปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขปรับปรุงมากที่สุดของโรงเรียน คือ ปัญหาเรื่องขยะ วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาวิถีธรรมด้านพฤติกรรมด้านพฤติกรรมลดปริมาณขยะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนบ้านนิบงพัฒนา วิธิดำเนินการวิจัย วิธิดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสนทนากลุ่ม การสำรวจ การสังเกตและการสัมภาษณ์เชิงลึก ดำเนินการวิจัยโดยเริ่มจาก สำรวจปัญหาทั่วไป และปัญหาที่ต้องการแก้ไขการศึกษาริบทโรงเรียนและชุมชน ศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา ค้นหาแนวทางกระบวนการที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เลือกแนวทางและนำวิธีการแก้ปัญหามาใช้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน กรรมการสถานศึกษา และผู้นำศาสนา เอกสารและรายงาน องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตงนอกและชุมชน การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ในช่วงเดือนมีนาคม – สิงหาคม 2548

ผลการวิจัยพบว่า จากการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การศึกษาปัญหา ขั้นที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นหาแนวทางการแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้แนวทางในการแก้ปัญหา สภาพของปัญหาคือนักเรียนชอบทิ้งขยะไม่เป็นที่ พฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นเช่นนี้เกิดไม่ได้รับการฝึกฝนจนเป็นนิสัยแนวทางในการแก้ปัญหาโรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องขยะมูลฝอย

เรื่อง พัฒนาวิถีธรรมด้านการรักษาทรัพยากรสมบัติส่วนรวมของโรงเรียนบันนังสตา
วิทยา กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ชื่อผู้วิจัย นางนงลักษณ์ ไชยพฤษ์สกุล
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ (มัธยมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนบันนังสตาวิทยา
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องพัฒนาวิถีธรรมด้านการรักษาทรัพยากรสมบัติส่วนรวมของโรงเรียน กรณีศึกษา
ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบันนังสตาวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา
เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีวิถีธรรมด้าน
การรักษาทรัพยากรสมบัติส่วนรวมของโรงเรียนอย่างมีระบบ มีการนำไปสู่การปฏิบัติจริง สภาพปัญหา
ภายในของโรงเรียนจากสภาพปัญหาทั่วไป ๆ ไปของนักเรียนที่เป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ
ความไม่มีระเบียบวินัย ความไม่รับผิดชอบ พูดยาไม่สุภาพ ขาดจิตสำนึกที่ดี และสภาพปัญหาของ
โรงเรียนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข คือ ปัญหาการทำลายทรัพยากรส่วนรวมของโรงเรียน วัตถุประสงค์
การวิจัย เพื่อพัฒนาวิถีธรรมด้านการรักษาทรัพยากรสมบัติส่วนรวมของโรงเรียนกรณีศึกษา ศึกษา
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบันนังสตาวิทยา วิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้การสนทนากลุ่ม
การสำรวจ การสังเกต และการสัมภาษณ์เชิงลึก ดำเนินการวิจัยโดยเริ่มจากสำรวจปัญหาต่างๆ ไป
และปัญหาที่ต้องแก้ไข การศึกษาบริบทโรงเรียนและบริบทชุมชน ศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุ
ของปัญหา ค้นหาแนวทางกระบวนการที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เลือกแนวทางและนำวิธีการ
แก้ปัญหามาใช้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา
ผู้ปกครองนักเรียน เอกสารรายงาน และชุมชน การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการในช่วงเดือน
มีนาคม 2548 ถึงเดือนสิงหาคม 2548

ผลการวิจัย พบว่า จากการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหา
ทั่วไป ขั้นที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 3 การค้นหาแนวทางการ
แก้ปัญหา ขั้นที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้แนวทางในการแก้ปัญหา สภาพปัญหาคือนักเรียน
ชอบทำลายทรัพยากรส่วนรวมของโรงเรียนที่เป็นเช่นนี้เกิดจากการไม่ได้รับการอบรมบ่มนิสัย และ
เกิดจากความคึกคะนองของวัยรุ่น

แนวทางในการแก้ปัญหา

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมหรือสอดแทรกในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับเด็ก ทางโรงเรียนจะต้องร่วมกัน ผู้ปกครอง ชุมชนในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานอย่างใกล้ชิดใช้ความรักความเข้าใจในครอบครัว กิจกรรมแบ่งเขตพื้นที่ให้นักเรียนรับผิดชอบร่วมกับครูที่ปรึกษา กิจกรรม จัดประกวดบอร์ด คำขวัญ วาดภาพ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน หลักธรรม กิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมตามหลักศาสนา

ผลจากการจัดกิจกรรม

ทำให้บรรยากาศสดใส นักเรียนรักความสะอาด เกิดความสามัคคี รับผิดชอบต่อหน้าที่ รู้จักการแบ่งปัน การทำงานร่วมกัน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความตระหนัก มีจิตสำนึกที่ดีในการดูแลรักษาทรัพย์สินส่วนรวม และช่วยกันดูแลรักษาเพิ่มขึ้น นักเรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาที่ตนเองนับถือได้ขัดเกลาจิตใจให้สะอาด คิดดีทำดี นักเรียนได้ร่วมปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ชอบทำให้มีความสุข

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในด้านการรักษาความสะอาดของ โรงเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโตะเวาะ
ชื่อผู้วิจัย	นางรัตติยา แก้วหนู
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนบ้านโตะเวาะ
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุ ค้นหาแนวทางและทดลองใช้วิถีธรรมเพื่อแก้ปัญหา และศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้วิถีธรรมเพื่อแก้ปัญหาการขาดความรับผิดชอบในด้านการรักษาความสะอาดโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโตะเวาะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโตะเวาะ อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 27 คน ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาบริบทของโรงเรียน และชุมชน เพื่อหาปัญหา สาเหตุและวิธีการแก้ปัญหา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสังเกต การพูดคุย การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก การตอบแบบสอบถาม และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องทำการวิจัยในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เดือนสิงหาคม 2548

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในด้านการรักษาความสะอาดโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโตะเวาะ มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุ โดยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์เชิงลึก ขั้นที่ 2 ค้นหาแนวทางและทดลองใช้วิถีธรรมเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ขั้นที่ 3 ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้วิถีธรรมเพื่อแก้ปัญหา โดยการสังเกต การพูดคุย การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก และตอบแบบสอบถาม ซึ่งจากการประเมินผลตามสภาพจริง พบว่า นักเรียนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยกันรักษาความสะอาดโรงเรียนโดยการทิ้งขยะลงถัง ทำให้ขยะในโรงเรียนลดลงมาก โรงเรียนสะอาด ส่วนคณะครูและผู้ปกครองก็เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนให้ดีขึ้น

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบด้านการส่งงานของนักเรียนโรงเรียนคณะราษฎร บำรุง 2 โดยใช้วิธีธรรม
ชื่อผู้วิจัย	นางสิริวรรณ ภิญโญลักษณ์
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่ออธิบายปัญหาและสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบ
ค้นหาแนวทางในการใช้วิธีธรรม และอธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบเพื่อการแก้ปัญหา
ความรับผิดชอบด้านการส่งงานของนักเรียนในโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
เป็นผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสนทนากลุ่ม
และสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาภายในโรงเรียนมีความหลากหลาย และซับซ้อนจากมุมมองที่แตกต่าง
เช่น ปัญหาจากตัวเด็ก ครู ผู้ปกครอง เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม แต่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า
ความรับผิดชอบด้านการส่งงานเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก ส่วนสาเหตุ
ของการขาดความรับผิดชอบด้านการส่งงานมีหลายประการ เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน
และสั่งงาน ขาดทักษะในการทำงาน อ่าน-เขียนหนังสือไม่คล่อง มีระยะเวลาในการทำงาน
ไม่เหมาะสม มีงานค้างสะสม ปฏิบัติจริงไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ติดเพื่อนและเกมคอมพิวเตอร์

2. แนวทางและรูปแบบที่ใช้ในการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีธรรม เพื่อพัฒนาความ
รับผิดชอบด้านการส่งงาน ได้เลือกใช้กิจกรรม 5 กิจกรรม คือ การพัฒนาศักยภาพด้านการอ่าน –
เขียน การส่งเสริมการอ่าน การติดตามการส่งงาน การส่งเสริมคุณธรรม และการพัฒนาศักยภาพ
นักเรียนเรียนร่วม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความร่วมมือทุกฝ่าย ในการกำหนดบทบาทและ
ภาระหน้าที่ของตนเอง คือ ของครู นักเรียน และผู้ปกครอง

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่านักเรียนมีการพัฒนาความรับผิดชอบด้านการ
ส่งงานในทางที่ดีขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการร่วมกิจกรรมและการเรียน มีความพยายามใน
การเรียนและมีทักษะด้านการอ่านและเขียนดีขึ้น และมีแนวโน้มของการพัฒนาผลการเรียนและ
พฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ส่วนครูพบว่ามีความตระหนักในบทบาทของตนเองเพื่อจะมี
ส่วนร่วมในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนโดยการพิจารณาปัญหา และสาเหตุอย่างลึกซึ้ง
และถ่องแท้มากขึ้น

เรื่อง	การพัฒนาวิจัยในตนเองด้านความรับผิดชอบส่งการบ้านของนักเรียน โรงเรียนชุมชนวัดปัยาราม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสุวลักษณ์ แซ่โฮ้
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน	โรงเรียนชุมชนวัดปัยาราม
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาสาเหตุของปัญหา แนวทางแก้ไข และวิธีการแก้ปัญหา และได้ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมร่วมกันระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง วิธีการเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม เวทีสนทนา การทำวิจัยในช่วงเดือนมีนาคม 2548 ถึงสิงหาคม 2548

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความรับผิดชอบส่งการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนวัดปัยาราม มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการโดยการสนทนากลุ่ม ขั้นที่ 2 วางแผนและกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ขั้นที่ 3 ดำเนินการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการวิจัย ทั้งติดตามผลอย่างใกล้ชิด ขั้นที่ 4 ประเมินผลการพัฒนาใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วม วัดผลประเมินผลตามสภาพจริงพบว่า ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ได้ตระหนักเห็นคุณค่าของการพัฒนาความรับผิดชอบส่งการบ้าน นักเรียน เรียนอย่างมีความสุข กล้าคิด กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบในการส่งการบ้านและความรับผิดชอบด้านอื่น ๆ ดีขึ้นมาก

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดของโรงเรียนชุมชนบ้านยูโย
ชื่อผู้วิจัย	นางบุญสม สุวรรณนิมิตร, นางนิรอมมา มะกะ, สุไวดา มัสกอดอ และฟาตีเมาะ เจเต๊ะ
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	โรงเรียนชุมชนยูโย
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดของโรงเรียนชุมชนยูโย อธิบาย ปัญหาและสาเหตุ ค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหา และอธิบายผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้ แนวทางในการแก้ปัญหารหาดความรับผิดชอบของนักเรียน และชุมชนในการรักษาความสะอาด การรวบรวมข้อมูลโดยการค้นคว้าข้อมูลเอกสาร และการเก็บข้อมูลภาคสนามใช้การสนทนากลุ่ม และการจัดเวทีเสวนา

ผลการวิจัยพบว่า การใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาความ รับผิดชอบในการรักษาความสะอาด สามารถพัฒนาการมีส่วนร่วมและกระบวนการเรียนรู้ของครู นักเรียนและชุมชนได้ระดับหนึ่ง ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการวิจัย เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาด ตั้งแต่การศึกษา วิเคราะห์และกำหนดประเด็น ปัญหา วางแผนและกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา ลงมือปฏิบัติ ติดตามและประเมินผล โดยมี ปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดได้แก่ การดำเนินการเชิงรุกโดย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ การพัฒนาความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดของนักเรียนและชุมชน ควรพัฒนาตามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมและควร ติดตามและประเมินผลการพัฒนาต่อไปอันจะนำไปสู่การเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

เรื่อง	การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวเบญจรงค์ สังขะสัญญา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). อธิบายปัญหาและสาเหตุปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา 2). สร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาและ 3). อธิบายผลที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา ยะลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ การระดมสมอง การเสวนากลุ่มและการศึกษาเอกสารทำการวิจัยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกันยายน 2548

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางด้านการเรียนที่เกิดจากตนเอง เกิดจากครู และปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม แนวทางในการแก้ไขปัญหาได้จากนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร สร้างรูปแบบการทำงานกลุ่ม 4 ขั้นตอน ควบคู่กับการประเมินผลการแก้ไขปัญหาการทำงานกลุ่ม ควรให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม ต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ กำหนดขั้นตอนการทำงาน มีวัตถุประสงค์ ขอบข่ายการทำงานพร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้แบบประเมินผล 3 ทาง ผลของการใช้รูปแบบการทำงานกลุ่ม นักศึกษาเข้าใจขั้นตอนการทำงาน เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ มีความสุขและสนุก มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีภาวะผู้นำกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกเกิดความสามัคคี มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทเรียนและมีความรู้ในเรื่องที่เรียนมากขึ้นการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

เรื่อง	การพัฒนาความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
ชื่อผู้วิจัย	นายสุญจี ฝาอาจ
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
สถาบัน	วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). ศึกษาบริบท สภาพปัญหา และความ
ต้องการในการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา วิทยาลัย
การสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา 2.) เพื่อหารูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำ
กิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ 3). เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำ
กิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ 4). เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำ
กิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ วิธีดำเนินการวิจัย ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยเน้นการวิจัยเชิง
ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลวิทยุมิ
สนทนากลุ่มกับนักเรียน ประชุมระดมสมอง ประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม
ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการจัดกิจกรรม
กลุ่ม คือ ปัญหาซึ่งเกิดจากตัวนักศึกษาเอง และจากอาจารย์ผู้สอน โดยปัญหาของนักศึกษา คือ
ไม่มีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม ขาดการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ ลักษณะนิสัย
ส่วนตัว ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ผู้สอน คือ อาจารย์ผู้สอนขาดการติดตามควบคุมกำกับ และ
ขาดวิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจ นักศึกษาและผู้วิจัยจึงมีความต้องการการพัฒนาความ
รับผิดชอบของนักศึกษาในการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้

2. รูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ของ
นักศึกษาประกอบด้วยสองส่วนสำคัญ คือ กระบวนการกลุ่ม และระบบการติดตามควบคุมกำกับ
โดยกระบวนการกลุ่มประกอบด้วยการจัดกลุ่มตามสูตร $a = b - c$ ซึ่ง a คือ จำนวนกลุ่มหรือ
จำนวนชุดความรู้ b คือ จำนวนนักศึกษาทั้งหมด และ c คือ จำนวนนักศึกษาที่เหลือเศษ และ
การดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ระบบการติดตามควบคุมกำกับ คือ การประเมิน โดยนักศึกษาประเมิน
ตนเอง ประเมินเพื่อนในกลุ่ม ประเมินเพื่อนต่างกลุ่ม ประเมินภาพรวมการนำเสนอของกลุ่มของ
กลุ่มอื่น และอาจารย์ประเมินชี้แนะการประเมินของนักศึกษา

3. รูปแบบการพัฒนาความรับผิดชอบในการทำงานกิจกรรมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการ และการประเมิน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยกระบวนการกลุ่มนี้ เชื่อว่า กระบวนการกลุ่มยกกำลังสองกรองความรู้

4. นักศึกษามีความประทับใจ ภาควิชาใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก และสนุกกับการจัดการเรียนการสอน โดยกระบวนการกลุ่มยกกำลังสองกรองความรู้ และอยากให้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้กับวิชาอื่นต่อไป

เรื่อง การพัฒนานิสัยการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านไร่ตะวันตก
ชื่อผู้วิจัย นางอรุณรัตน์ พิษสะกะ
สาขาวิชา ศิษศาสตร์ (ประถมศึกษา)
สถาบัน โรงเรียนบ้านไร่ตะวันตก
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การศึกษาการพัฒนานิสัยการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านไร่ตะวันตก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1). ศึกษาแนวทางการพัฒนานิสัยการทิ้งขยะของ
นักเรียน 2). ศึกษาผลการพัฒนานิสัยการทิ้งขยะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน
ไร่ตะวันตก โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 จำนวน 30 คน 2). กลุ่มครูผู้สอนที่เคยหรือกำลังปฏิบัติการสอนกลุ่มเป้าหมายนักเรียน
จำนวน 6 คน และ 3). กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 วิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม
(Focus Group Discussion) สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – Depth Interview) และสังเกตพฤติกรรม
การทิ้งขยะของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1). แบบสัมภาษณ์นักเรียน
2). แบบสัมภาษณ์ครู 3). แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน 4). แบบสังเกตพฤติกรรม
การทิ้งขยะของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนานิสัยการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักเรียน มี 3 ชั้น
ได้แก่ ขั้นการพัฒนาจิตใจ ประกอบด้วยกิจกรรมการอบรมหน้าเสาธงและวันศุกร์สุดสัปดาห์ การ
นำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ ขั้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วยกิจกรรม การ
จัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบปฏิบัติการกิจกรรมการแก้ปัญหาขยะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
สอดแทรกหลักสูตรทางศาสนา โดยครูสอนวิชาอิสลามศึกษา การจัดกิจกรรมการนำขยะมา
ใช้ประโยชน์ ขั้นพัฒนาการปฏิบัติ ประกอบด้วยกิจกรรม การแบ่งเขตงานรับผิดชอบทำความสะอาด
สะอาดในบริเวณโรงเรียน การประเมินพฤติกรรมการทิ้งขยะของนักเรียน

2. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสัยการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักเรียน พบว่า มีจำนวน
นักเรียนมีพฤติกรรมทิ้งเป็นที่ในสัปดาห์ที่ 1 เพียงร้อยละ 20 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 100 ใน
สัปดาห์ที่ 6-10 ในสัปดาห์ที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า จำนวน
นักเรียนหญิงมีการพัฒนาการทิ้งขยะไม่เป็นที่มากกว่านักเรียนชาย และสัปดาห์ที่ 6-10 มีจำนวน
นักเรียนชายพัฒนาการทิ้งขยะไม่เป็นที่เท่ากับนักเรียนหญิง

เรื่อง	การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ชื่อผู้วิจัย	นางแสงหิรัญญา สหัสธารา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ (อุดมศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปัญหาและสาเหตุปัญหาการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างรูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา และเพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบในการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการทำงานกลุ่ม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์ การประชุมระดมสมอง การเสวนากลุ่ม และการศึกษาเอกสาร ทำการวิจัยในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ ถึง กันยายน 2548

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความรับผิดชอบ ในการทำงานกลุ่มของนักศึกษา ด้วยการนำเสนอรูปแบบไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน รู้จักวางแผนการทำงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบทำงานตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดประเด็นค้นคว้า และดำเนินการค้นคว้าด้วยวิธีการต่าง ๆ
2. นักศึกษามีทักษะในกระบวนการทำงานกลุ่ม เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ได้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ มีความสุขและสนุกกับการเรียน
3. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีภาวะผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ส่งเสริมความสามัคคี มีความกระตือรือร้นเพิ่มขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เข้าใจบทเรียนและมีความรู้ในเรื่องที่เรียนมากขึ้น กระบวนการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา

ภาคผนวก

แบบเสนอโครงการวิจัย (research project)
ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551
ตามมติคณะรัฐมนตรี (แบบ ว- 1 ค)

แบบเสนอโครงการวิจัย (research project)
ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551
ตามมติคณะรัฐมนตรี (แบบ ว- 1 ซ)

ประมวลภาพกิจกรรม

คณะผู้จัดทำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมยศ	อุทัยรัตน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทักษ์	พหลรัตน์	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
นายประยูร	ดำรงรักษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้
นายจิรฐ	มุนินทร์นพมาศ	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้
นางเกสรี	ลัดเลีย	ผู้อำนวยการสำนักงาน
นางพิมพ์พรพรรณ	ลีลาภัทรพันธุ์	หัวหน้าฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
นางดุขฎิ	นาคเรือง	หัวหน้าฝ่ายวิจัย
นางเพ็ญศรี	สุขไชยะ	หัวหน้างานเลขานุการ
นางสาวโสรยา	หนูทอง	นักวิจัย
นางสาวรอฮานา	คาคาเฮง	เจ้าหน้าที่วิจัย
นางสุพรรณิศา	พัชณี	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม
นางสาวทิพนพร	เกื้อเกิด	เจ้าหน้าที่ธุรการ

ผู้รวบรวมและจัดพิมพ์รายงาน

นางสุพรรณิศา	พัชณี	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม
--------------	-------	--------------------